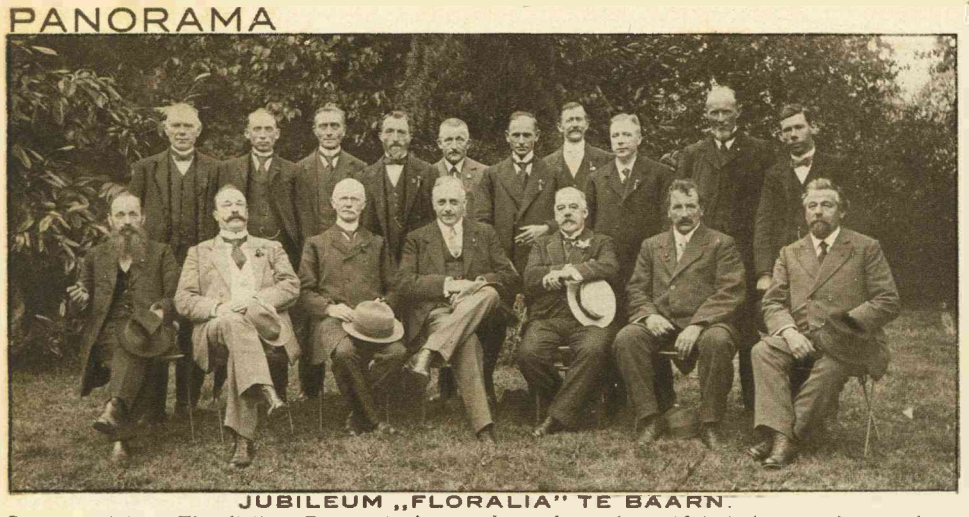

JUBILEUM „FLORALIA" TE BAARN.

De vereeniging „Floralia" te Baarn vierde een dezer dagen haar 10-jarig bestaan, hetgeen herdacht werd met een groote tentoonstelling op het landgoed Peking te Baarn.

BLOEMENDAG TE THOLEN.

Te Tholen is een Bloemendag gehouden ten bate van weezen en verlaten Belgische kinderen. De collectanten (Belgische uitgewekenen, geholpen door Thoolsche dames), werden geleid door mej. L. Meeus (1) en mej. J. Wuyts (2). De kleine Rosa Doclot (3), die nog geen 2½ jaar oud is, verkocht alleen reeds 100 bloempjes.

(*Vervolg van pag. 6*).

vinden, zooals U uit den loop van deze gebeurtenis zal blijken. De coupé liep vol. De trein stopte slechts in den Haag. Ik houd ervan mijn medemenschen in hun doen en laten te bestudeeren. Wellicht is dit een slechte gewoonte, maar ik kan er nu eenmaal niets aan doen ; elk mensch boezemt me belang in en dat deed ook de jonge man tegenover mij. Het was een vrij vervelend, verwaand jongmensch van een jaar of twintig, zoo op 't eerste gezicht. Zijn bewegingen waren afgemeten stijf, bijna zou ik zeggen, bestudeerd langzaam. Als hij de asch van zijn sigaret aftipte in het aschbakje, duurde het omstreeks tien minuten eer hij zijn arm weer in normalen stand had.

Hij sloeg zijn linkerbeen over het rechter en schoof even langs mijn pantalon.

„Pardon-me," zei hij heel langzaam met een ontzettend langen „aa"-klank. Ik antwoordde niet, had bepaald 'n hekel aan den vent. Een oude, joviale heer, die naast hem zat, scheen te bemerken dat ik mij ergerde en gaf me tersluiks een knipoogje. Toen we nog vóór Delft waren sloeg de voorname Engelschman zijn linkerbeen weer terug en raakte me ditmaal gelukkig niet. Hij stond toen zeer, zeer langzaam op, bracht nog langzamer zijn linkerhand aan den riem van het coupé-raam en zijn rechterhand aan den ring en schoof het halverwege open.

Dit was blijkbaar niet naar den zin van den naast hem zittenden ouden heer. Verwonderd zei deze tot mij :

„Wat een onbeschofte vlegel om zoo maar zonder iets te zeggen dat raam open te schuiven."

Ik haalde mijn schouders op en de oude heer wendde zich tot den persoon in kwestie.

„Wilt u zoo goed zijn dat raam weer te sluiten ?" vroeg hij eenigszins boos en voegde er bij : „het raampje aan de andere zijde staat open." — Ergerlijk langzaam wendde 't jongmensch zijn mager lichaam om, en vestigde zijn kleine waterige oogjes met 'n vervelende uitdrukking op 't gelaat van den ouden heer. Deze had zich onder het langzaam gedoe van den jongen man enkele graden opgewonden en toen de Engelschman hem toefluisterde : „Beg pardon ?", weer met zoo'n lang uitgehaalden „aa"-klank, brulde hij :

„Doe dat raampje dicht, 't tocht hier als de weerga !"

De ander keek hem met een uitdrukking van niet-begrijpen aan en zijn mond vormde zich reeds tot het uitspreken van de „B" van „Beg pardon", toen ik, om moorden en doodslagen van de zijde van den ouden heer te voorkomen, diens verzoek in 't Engelsch overbracht. Toen vestigde het jonge mensch zijn waterigen blik op mij en zeide : „I don't care" en of hij nu bedoelde dat het hem niet schelen kon of het raampje open dan wel dicht was, òf dat hij zijn onverschilligheid wilde te kennen geven betreffende het tochten, waarop de oude heer doelde, ik weet het niet, maar ik bepaalde mij maar tot het vertalen van zijn gezegde en zei dus met een beminnelijken glimlach tot den ouden heer, die zich gedurende ons gesprek weer eenige graden boozer had gemaakt :

„Het kan hem niet schelen."

Op hetzelfde oogenblik sprong deze met jeugdige veerkracht voor het raampje en smakte het dicht met een harden slag. Hij keek in 't voorbijgaan den Engelschman aan met een allesbehalven vriendelijken blik en zei heel duidelijk „Aap." De man verstond het niet, maar veronderstellend dat het iets niet zeer vleiends was, draaide hij zijn hoofd met een ietwat vlugger zwenking naar mijn kant en vroeg me : „What does he say ?"

Daar bevond ik mij in een vrij moeilijk parket. Ik wilde den goedmoedigen ouden heer niet noodeloos in onaangenaamheden brengen en vroeg hem dus eerst met een veelzeggenden blik : „Hij vraagt wat u daar zooeven in 't voorbijgaan tot hem zeide."

„Wat ik zeide ?" vroeg hij boos. „Ik zei aap. Heeft-ie dat niet verstaan ? 't Is een aap en nog wel een zeer onbeschofte !"

„Dus moet ik het vertalen ?" vroeg ik.

„Waarachtig, zeker, als hij 't weten wil."

Ik keek den geduldig wachtenden Engelschman aan en zei : „Monkey."

Geen spier op zijn gezicht vertrok en geen booze glans kwam er in zijn flauwe oogen.

Hij stak zijn hand in de binnenzak van zijn jas en zei kalm tot mij : „Will you give him my card ?"

Tegelijk met zijn naamkaartje viel ook zijn spoorkaartje uit zijn portefeuille en toen hij dit opraapte, zag ik dat hij ook naar Amsterdam moest. Ik hoopte nu maar dat de oude heer in den Haag zou uitstappen. De Engelschman reikte mij zijn kaartje over en ik duwde het den driftigen ouden heer in de hand, die allang weer over iets anders dacht en zijn boosheid vergeten was.

Hij keek mij verwonderd aan, bekeek het kaartje aan de voor- en achterzijde en vroeg me :

„Wat mot ik met dat vod doen ?"

Ik probeerde hem ernstig te antwoorden, ofschoon ik op mijn lip moest bijten om niet te lachen.

„Hij wil met u duelleeren", verklaarde ik.

Toen sloeg de oude heer zijn handen hoog boven zijn goedmoedig gezicht en liet ze met een harden slag op bei zijn knieën neerkomen. Hij proestte het uit en keerde zich tot den Engelschman.

„Denk je jongmensch, dat we nog in den tijd van de Batavieren leven ?" vroeg hij. „Je bent een gevaarlijk mensch !"

„Zeg mijnheer," wendde hij zich toen tot mij, „vertel u me eens even als je zoo goed wilt zijn, wat is „gek" in 't Engelsch ?"

„Crazy", zei ik prompt.

Toen wees hij nadrukkelijk en steeds lachend op het voorhoofd van den Engelschman en riep „crazy", en om alle misverstand uit den weg te ruimen voegde hij er nog eens bij, nadrukkelijk op hem wijzend met zijn vleezigen wijsvinger: „you." Toen begon hij weer onbedaarlijk te lachen.

Ik maakte den Engelschman duidelijk, dat wij hier over 't algemeen in Holland niet zoo vechtlustig zijn aangelegd en deze oude heer in 't bijzonder niet.

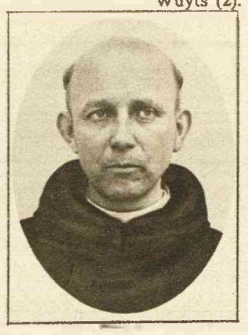
Hij antwoordde slechts „We'll see."

Terwijl dit heerlijk tooneeltje zich had afgespeeld waren we den Haag genaderd en de trein verminderde reeds zijn vaart. Toen we onder de overkapping stopten, zag ik dat het perron zwart van de menschen stond, van wie zeker een goed deel op onzen sneltrein wachtte. — De portieren werden opengeworpen en één heer, vlak naast mij gezeten, stapte uit. De rest bleef zitten. De zenuwachtig langs den trein hollende reizigers schenen het open plaatsje naast mij niet dadelijk op te merken en ik vleide mij

(*Zie vervolg op pag. 12*)

A. H. LASEUR.

PATER BALDUINUS VAN POPPEL.

GEN.-MAJ. A. J. PRINS. †

Het liberale raadslid, oud-wethouder van Utrecht, de heer A. H. LASEUR, heeft als raadslid bedankt. — De weleerw. Pater BALDUINUS VAN POPPEL, de bekende Cantor (koorleider) van de Cisterciënser-Abdij te Achel (België, sinds October 1914 door de Duitschers bezet), vierde een dezer dagen zijn zilveren Priesterfeest. — Tengevolge van een hartverlamming is verleden week te Velp overleden generaal-majoor A. J. Prins.

JHR. MR. A. P. G. VAN KARNEBEEK.

Den 14en Sept. herdacht de Min. v. Staat, oud-Mín. v. Buitenl. Zaken en Voorz. der Carnegiestichting, Jhr. Mr. A. P. G. van Karnebeek, zijn 80sten verjaardag.

TH. J. JOHA.

W. WESTBROEK.

J. PAS.

Den 15en Sept. herdacht de heer Th. J. JOHA, opzichter-machinist te Maastricht, den dag waarop hij vóór 25 jaar bij de Mij. tot Exploitatie van S.S. in dienst trad. — De heer W. WESTBROEK, Hoofd d. Openb. School te De Lier, hoopt den 30sten Sept. e.k. zijn 40-jarig jubileum als zoodanig te vieren. — Tot burgemeester van Weerseloo is benoemd de heer J. PAS.

ZILVEREN PRIESTERFEEST MGR. DR. POELS.

Te Welten is op 10 September een groote Openluchtmeeting gehouden van den Limburgschen Roomsch-Katholieken Werkliedenbond, ter gelegenheid van het Zilveren Priesterfeest van Mgr. Dr. Poels (x). (*foto Joh. Cohnen*).

OPENING HANDELSDAGSCHOOL TE WAALWIJK.

Op 6 Sept. had te Waalwijk (N.-B.) de plechtige opening plaats der Handelsdagschool. Deze school is de eerste, die, met geld van Roomsch-Katholieken tot stand gekomen, ook toegankelijk is voor andersdenkenden.